

Lauksaimnieki sasparojuši

FOTO: NO ARHĪVA

Liene OZOLA

Šā gada pavasarī biedrības «Zemnieku saeima», «Lauksaimnieku apvienība», «Lauksaimniecības statūtsabiedrību asociācija», Latvijas Meža īpašnieku biedrība, Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija, Latvijas Jauno zemnieku klubs un Lauksaimniecības organizāciju sadarbības padome nosūtīja vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministram, Latvijas Vides aizsardzības fonda padomes priekšsēdētājam Artūram Tomam Plešam atklātu vēstuli, aicinot ministru publiski atvainoties par valsts budžeta finansētu reklāmu, kurā lauksaimnieki nosaukti par «masu slepkavām», un mainīt fonda finansējuma piešķiršanas noteikumus tā, lai sniegtā informācija būtu zinātniski pamatota.

Problēmas ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansēto vienpusējo «sabiedrības izglītošanu» akcentējām jau iepriekšējam vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministram Jurim Pūcem. Tomēr arī tad Vides aizsardzības fonda padomei adresētās vēstules, kurās iztirzāti meli un puspatiesības, tika ignorētas. Arī 9. jūnijā, tiekoties ar vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministru, netika rasts risinājums konfliktam, tāpēc lauksaimnieki un mežsaimnieki neatkāpjas no savām prasībām un turpina gatavoties protestiem. Lai skaidrotu radušos situāciju, «Rīgas Apriņķa Avīze» sazinājās ar Sējas novada zemnieku saimniecības «Veģi» vadītāju un īpašnieci INESI KARLOVU.

– Zemniekus pārstāvošās organizācijas asi reaģēja uz reklāmu, kurā lauksaimnieki nosaukti par masu slepkavām. Kāpēc izveidojusies šāda situācija?

– Beidzot arī lauksaimnieki sasparojusies pret netaisnību. Izveidojusies absurda situācija – lauksaimnieks un mežkopis strādā, ražo, nodarbina laukos dzīvojošos cilvēkus, turklāt ir ļoti daudz ar lauksaimniecību saistītu nozaru, kuru darbību nodrošina lauksaimnieki un mežkopji. Šo divu nozaru pārstāvji maksā nodokļus, eksportē produkciju, nodrošina katra cilvēka mājvietai nepieciešamos materiālus un katru no mums ar pārtiku, ievērojot stingras likumdošanas prasības, taču rezultātā lauksaimnieks publiski tiek nosaukts par masu slepkavu, turklāt reklāma tiek apmaksāta no nodokļu maksātāju, tostarp pašu lauksaimnieku, naudas. Katrs cilvēks mūsu valstī, lai arī nepārzina ražošanu un procesus, kas ir zinātniski pamatoti un ar likumdošanu nostiprināti, var nosaukt lauksaimnieku, kā vien vēlas, var traucēt darbu uz lauka, jo viņam šķiet, ka lauksaimnieks vai mežkopis kaut ko dara nepareizi. Pamatojums –

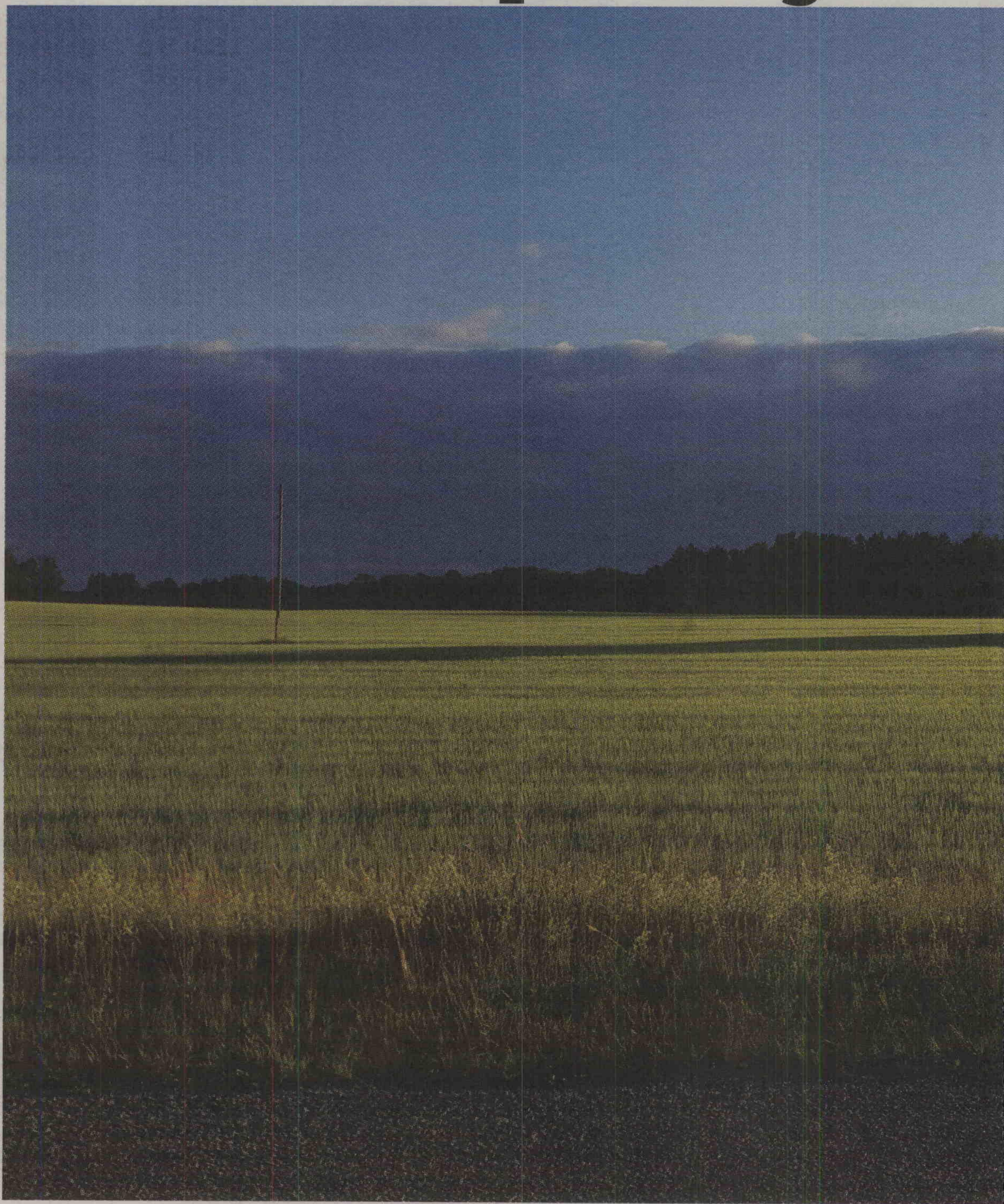

FOTO: INESE GURA

«Saimniecībā jau vairākus gadus saskaramies ar cilvēku, kas dzīvo netālu no mūsu laukiem, negācijām, jo, lai arī viņiem pašiem nav zināšanu, ir saklausīts kaimiņš, izlasīti reklāmtraksti, ka viss, ko dara uz lauka un mežā, ir posts dabai. Šī informācija šķēļ sabiedrību, nostādot lauksaimniekus un mežkopjus pretī pārējai sabiedrībai»

sociālajos tīklos izlasīta informācija, kāds kaimiņš pateicis, izlasījis reklāmtrakstus presē vai interneta portālos, noklausījis naida runas. Diemžēl lielākoties šī informācija ir bez zinātniska pamatojuma, balstīta kādas cilvēku kategorijas apsvērumos. Lauksaimnieki ir ļoti maza sabiedrības daļa, neinteresanta

varai kā «balsošanas mašīna». Tas ir liels un drosmīgs solis no lauksaimnieku un viņu pārstāvēto organizāciju puses, tā ir liela publicitāte. Lauksaimnieki un mežsaimnieki vienoti izlīdīs ārā no saviem mežiem un laukiem, izbāzīs galvas no smiltīm, jo nespēj vairs klusi katrs par sevi un savām tiesībām cīnīties.

– Droši vien problēma ir dziļāka, ne tikai šī viena reklāma, proti, jautājums par resursu piesaisti tā sauktajām zaļajām idejām. Par kādām summām un kādu finansējumu ir runa?

– Protams, nav jau šī viena reklāma. Jau vairākus gadus presē un interneta portālos tiek